

Harangszó

XVIII. évf. 13. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2014. március 30.

Olvasmány: 16,1b.6-7.10-13a

Evangélium: Jn 9,1-41

Szentlecke: Ef 5,8-14

NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA

Jövő vasárnapi (NAGYBÖJT 5. VASÁRNAP) szentírási szakaszok: **olvasmány:** Ez 37,12-14; **szentlecke:** Róm 8,8-11

EVANGÉLIUM (Jn 11,1-45): Volt egy Lázár nevű beteg Betániában, Máriának és nővérének, Mártának a falujában. Mária volt az, aki megkenté az Urat kenettel, és lábát hajával törölgette. Az ő testvére, Lázár volt beteg. A nővérek üzentek érte: „Uram, íme, akit szeretsz, beteg.” Amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt: „Ez a betegség nem válik halálára, hanem Isten dicsőségére, hogy megdicsőüljön általa az Isten Fia.” Jézus szerette Mártát, a nővérét és Lázárt. Mikor tehát meghallotta, hogy beteg, két napig még azon a helyen maradt, ahol volt, azután így szólt a tanítványokhoz: „Menjünk ismét Júdeába.” A tanítványok azt mondták neki: „Mester, most akartak a zsidók megkövezni, és ismét odamégy?” Jézus azt felelte: „Nem tizenkét órája van a napnak? Aki nappal jár, nem botlik meg, mert látja ennek a világnak a világosságát. Aki pedig éjjel jár, megbotlik, mert nincs világossága.” Ezt mondta, azután így szólt hozzájuk: „A barátunk, Lázár elaludt, de megyek, hogy felkeltsem őt az álmából.” A tanítványok erre azt mondták: „Uram, ha alszik, meg fog gyógyulni.” Jézus azonban a haláláról szólt, azok pedig azt gondolták, hogy az álom nyugalmaról beszél. Ezért Jézus nyíltan megmondta nekik: „Lázár meghalt, és örülök miattatok, hogy nem voltam ott, hogy majd higgyetek. De menjünk hozzá!” Tamás, akit Ikernek neveznek, így szólt a többi tanítványhoz: „Menjünk mi is, és haljunk meg veled együtt!” Amikor Jézus odament, megtudta, hogy már négy napja a sírban van. Betánia pedig Jeruzsálem közelében volt, mintegy tizenöt stádiumra. Ezért a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt. Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, eléje ment, Mária pedig otthon maradt. Márta akkor így szólt Jézushoz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. De tudom, hogy most is, bármit is kérsz Istentől, Isten megadja neked.” Jézus azt felelte neki: „Testvéred fel fog támadni.” Márta így szólt hozzá: „Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.” Jézus azt mondta neki: „Én vagyok a föltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is halt, élni fog és mindaz, aki él és hisz bennem, nem hal meg soha. Hiszed ezt?” Márta azt felelte neki: „Igen, Uram, hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, aki a világba jön.” Miután ezt mondta, elment és hívta a nővérét, Máriát, és odasúgta neki: „A Mester itt van és hív téged.” Amikor az meghallotta ezt, gyorsan fölkelt, és hozzá sietett. Jézus ugyanis még nem ért a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Márta eléje ment. A zsidók pedig, akik a házban vele voltak és őt vigasztalták, amikor látták, hogy Mária gyorsan fölkelt és kiment, utánamentek, mert azt gondolták: „A sírhoz megy, hogy ott sírjon.” Amikor Mária odaért, ahol Jézus volt, és meglátta őt, lábaihoz borult, és azt mondta neki: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.” Jézus pedig, látva, hogy sír, és hogy a vele érkező zsidók is sírnak, a lelke mélyéig megindult és megrendült. Megkérdezte: „Hová tettétek őt?” Azt felelték neki: „Uram, jöjj és lásd!” Jézus könnyezett. Erre a zsidók megjegyezték: „Íme, mennyire szerette őt!” De voltak köztük, akik így szóltak: „Ő, aki megnyitotta a vak szemeit, nem tehetne volna meg, hogy ez meg ne haljon?” Jézus, lelkében még mindig megindulva a sírhoz ment. Egy barlang volt az, és kövel volt befedve. Jézus így szólt: „Vegyétek el a követ!” Márta, a megholt nővére azt mondta neki: „Uram, már szaga van, hiszen negyednapos!” Jézus azt felelte neki: „Nem azt mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét?” A követ tehát elvették. Jézus pedig fölemelte szemeit, és így szólt: „Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem. Én ugyan tudtam, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló népért mondtam, hogy higgyék, hogy te küldtél engem.” Miután ezeket mondta, hangosan ezt kiáltotta: „Lázár, jöjj ki!” S az, aki halott volt, kijött. A keze és a lába pólyába volt csavarva, és az arcát kendő fődte. Jézus azt mondta nekik: „Oldozzátok ki, és hagyjátok elmenni!” Sokan a zsidók közül, akik Máriához és Mártához jöttek, és látták, amit tett, hittek benne.

Elmélkedéshez:

- Mennyiben válasz a tanítványok kérdésére Jézus mondása a 12 órás nappalról?
- Miért állítja Jézus ilyen próbatétel elé Máriát és Mártát? Számomra mi volt a legkeményebb próbatétel? Megadatott-e, hogy megértsem az értelmét?
- Miért rendül meg Jézus a lelkében, ha van hatalma föltámasztani Lázárt?

Nagyböjt - Gondolatok: A lépcső

Meg kell tanulnunk helyesen látni, helyesen hallani, helyesen cselekedni. Ez az a nagy látni tanulás, így jutunk el igazi ismeretre, s míg ez meg nem jön, minden néma és homályos előttünk. De ha már elszakítottuk, akkor kinyílnak, feltárják belsejüket, és onnan, az ő lényegükből alakul ki a külső. És te rájössz arra a tapasztalatra, hogy éppen a magától értetődő dolgok, a mindennapi cselekmények a legmélyebbek. A legegyszerűbben van a legmélyebb titok. Itt vannak például a lépcsők. Számtalanszor mentél föl már a lépcsőn. De vajon ráeszméltél-e arra, mi megy végbe ilyenkor benned? Mert amikor fölme gyünk, történik bennünk valami. Csakhogy ez nagyon finom,

halk hangú, úgy, hogy könnyen tudomásul vesszük. Mély titok nyílik meg itt. Egyike azoknak a folyamatoknak, amelyek emberi mivoltunk legmélyéből fakadnak, titokzatos módon, úgy, hogy nem is lehet azokat ésszel felérni, és mégis mindenki megéri őket, mert legmélyebb énünk felel meg rájuk. Ha lépcsőn megyünk fölfelé, nemcsak a láb lép föl, hanem vele együtt egész mivoltunk is. Lelkileg is fölfelé haladunk. És ha ezt megfontolva végezzük, sejtelmünk támad a magasságba való elmélkedésről is, ahol már minden nagy és tökéletes, vagyis az égről, amelyben Isten lakik. De mindjárt érezzük a titkot is. Hát Isten fent van? Hiszen számára nincs fent és lent! Istenhez csak úgy juthatunk el, hogy ha tisztultabbak, igazabbak, jobbak leszünk.

De mi köze a javulásnak a testi fölemelkedéshez? Mi köze a lelki tisztaságnak a fönnálláshoz? Itt azután nincs mit tovább okoskodni. A lent lévő már önmagában is alantának, a rossznak a jelképe, ami pedig fönt van, a nemesé, a jóé, és az igazi fölfelé-emelkedése lényünknek a "Magasságbelihez", az Istenhez való fölemelkedéséről beszél. Ezt már nem tudjuk megmagyarázni, de a dolog így van, érezzük, látjuk, hogy így van. Ezért vezetnek lépcsők az utcáról a templomba, és ezek azt mondják nekünk: "Te most fölmész, az imádság házába, Isten közelébe." A templom hajójáról újra lépcsők vezetnek a szentélybe, és ezek arról beszélnek: "Most a szentek szentjébe lépsz." És lépcsők vezetnek föl az oltárhoz. Aki oda fölmege, annak azt mondják, amit egykor Isten mondott Mózesnek, a Hóreb hegyén: "Vesd le saruidat, mert szent a hely, amelyen állasz." Az oltár az örökkévalóság küszöbe. Mily nagyszerű mindez! Nemde ezután öntudatosan fogsz fölmenni a lépcsőkön, gondolva arra, hogy azok fölfelé vezetnek? Minden alacsonyt lent fogsz hagyni, és valóban a "magasba" fogsz emelkedni? De mire való ez a sok beszéd? Az a fő, hogy mindez a lelked mélyén megvilágosodjék, s hogy lélekben valóban "fölemelkedj" Istenhez. (forrás: Szent Péter Missziós Imamozgalom-remény közössége)

Nagybőjt - Gondolatok-rovat: A régen várt riport

Kedves atya, öröm látni ezt a sok embert a templomban.

- Igen, valóban sokan jöttek. Nagy öröm ez számomra, de főként az, hogy sok a gyermek! Vonzza őket ez a mise, de remélem inkább valami más. Ne, nem a kis sütizés a mise után, hanem Aki itt jelen van.

- Valóban nagy örömet és vidám együttlétet tapasztaltam, annak ellenére, hogy bőjti időszakban vagyunk.

- Az időszaktól függetlenül öröm és vidám együttlét van a fiatalok és szüleik jelenlétében. Számomra fontos, hogy legyenek (!), legyenek jelen. Egész héten sokat gondolkozom, imádkozom, térdelök az oltáriszentség előtt, hogy meghalljam, meglegyeljek a hívő családok és egyének számára szükségessé. Számomra nélkülözhetetlen, hogy megismerjem az ő mindennapi gondjaikat, küzdelmeiket, nehézségeiket, vágyaikat, szükségleteiket. Nagyon fontos, hogy ne csak általában ismerjem a családok, egyéni hívő testvéreim gondjait, mert akkor csak általában, és távolságtartással tudom érzékelni őket.

- Meglepő és öröm is ezt hallani, de van erre szükség, idő?

- Van! Kell, hogy legyen! Pásztori szerep, és tanítói szerep számomra nagyon összekapcsolódik. Kit tanítanék, ha messze lennének tőlem az emberek? Állhatnék akár melyik pulpitus mögött, ha nincs hallgatóság, mert a nyáj messze jár. Ez így nem sokat ér. Bár az igaz, hogy kevesebb dolgom lenne, kipipálhatnám, hogy milyen jól prédikáltam, visszahúzódnék a kis papírjaim, kedves érdeklődésem fölé, és még elégedett is lennék - talán. A nyáj megpusztul, farkasok tizedelik. Mondhatnám: „nem az én döntésem, én megtettem, miért teszik másként, nem tudom!?” Ez így számomra felmentés keresése lenne. Látod, már idős korba léptem, máshogy látom a tennivaló, és szükséges cselekvések különbségét.

- Hallgatva téged atya, nagy öröm és rácsodálkozás van bennem. Ez itt egy megújulás! Valaki az előbb itt az oratóriumban azt mondta: „jó itt lenni!”

- Igen(?), én is remélem! A közösség és a közösség tagjainak megújulása! Bár számomra sok fáradsággal is jár készülni a misékre, vetített képekkel készülni a prédikációkra, válaszokat keresni a hívők egyéni és családok, házaspárok gondjaira. Komoly vezető funkcióim után végre tudok jóval több időt tölteni a hívek, illetve családok között. Ez a megújulás! Velük töltött és értük töltött idő. Na, ez az ami a pásztori feladat. A nyájjal és a nyájért töltött idő. Mennyire egyszerű a vidéki pásztor élete – gondolnánk –, közben milyen magasztos is egyben. Friss legelő keresése, tereles, iránymutatás, gondoskodás, gyógyítás, a nyáj bővülésére, egészségre szaporulatra figyelni. Na, ez pásztori munka.

- Nagyon igaznak érzem amit mondasz! Ahogy így hallgatlak, örömmel lennék én is egy ilyen nyájban, hiszen figyelnek rám, fontos vagyok, sokan vagyunk, ...

- Öröm? Látod ez az az öröm, amit te említettél a beszélgetésünk elején. Talán ezt érzik a gyerekek és a felnőttek is. Engem tényleg az érdekel, hogy mi van a hívő testvéremben, mi van vele, akivel találkozom. Nekik pedig szükségük van a lélek táplálékára, útmutatásra, gondoskodó jelenlétre.

- Nem öncélú ez egy kicsit, vagy nincs meg ez a veszélye?

- Nem! Inkább Ő célú. Vagy inkább egyszerűen atya (apa) szerep. Mindenki Őt keresi, és közben kiderül, hogy együtt keresik, így ők már közösség, akik együtt keresik Őt, és van egy pásztoruk, aki szintén Őt keresi, Őt hallgatja, Ő hozzá fohászodik. (...)

Az, hogy ki volt a beszélgetéscrészlet alanya, azt mindenkire rábírom, talán ő, vagy éppen Ő!? Viszont megköszönöm a nyíltság és őszinteség hangját, amit oly jó volt felfedezni, hallani.

(Lejegyezte: Tóth László)

SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ 1% FELETTI RENDELKEZÉS!
Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

HIRDETÉSEK

+ Minden nagybőjti pénteken 15 órakor keresztúti ájtatosságot tartunk a Szent István kápolnában

+ Nagybőjt péntekjeink plébániánk közösségei imádkozzák a keresztutat templomunkban este ¼ 7-től. április 4-én a Szentlelkes közösség csoportja vezeti az alkalmakat. 11-én pénteken a városi fáklyás keresztútra hívjuk a testvéreket, mely este 9 órakor indul a Széchenyi térről, és a stációkat imádkozva Szent Tamás kápolnáig tart a Jó Pásztor közösség vezetésével. (ezen a napon a belvárosi templomban nem lesz keresztút imádság)

+ Most vasárnap pénzügyűjtést tartunk nagybőjti élelmiszerosztásra. Aki emellett természetben is kíván adakozni, a tartalékaiból bátran tegye meg, a boltban történő bevásárlásnál praktikusabb az erre szánt összeget a gyűjtésünkbe tenni.

+ Nagybőjti triduum a városban Székely János püspök atyával lesz április 6-7-8-án, vasárnap - hétfő - kedden este 6 órától a Szent Anna Kerektemplomban.

+ Nyári hittantáborunk Nagybörzsönyben lesz július 21-26-ig. részvételi díj 15 ezer forint. Jelentkezni 5.000 Ft befizetésével lehet a plébánián. Ha nehézséget jelent az összeg megfizetése, pl. több gyermeket küldenének vagy más okból, akkor azt jelezni szíveskedjenek - valamennyit tudunk segíteni! Részletek később várhatóak!

+ Április 5-én (szombaton) 9h-től templomtakarítás lesz a Belvárosi templomban, kérjük ehhez a családok, testvérek segítségét! A részvételt vállalók a sekrestyében jelezzék szándékukat!

+ Jövő vasárnap a szentföldi keresztények a javára lesz gyűjtés.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden kedd: 18:00-19:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz; *Magyar Katolikus Rádió:* Fm 92,5 Mhz

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

Plébániai fogadó órák: hétfőtől - péntekig du.15-18h között

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu